

[Ole Olsen.]

værftsindustriene, og jeg vandt ingen genklang. Nu ligner det os ikke at være hævngerrige. Selv om man ikke vil hjælpe nogle virksomheder, der er i nød – og lige så uforskyldt i nød – vil vi altså godt hjælpe virksomheder, her det tørkeramte landbrug, som er i nød.

Allerede på det første eller andet møde i landbrugsudvalget indførte jeg en idé med en solidaritetsfond, og jeg kan altså ikke lide, at de radikale begynder at knytte betingelser til det.

Jeg vil henstille til dette folketing, at den lov, som vi forhåbentlig vedtager her, bliver vedtaget med så bredt flertal som muligt. Det er vigtigt, at landets befolkning forstår den situation. Ellers risikerer vi blot at lægge landbruget for had i befolkningen, og intet vil være ulykkeligere efter min opfattelse.

Jeg mener, at netop på baggrund af de gevinster, dansk landbrug som helhed tager hjem i dag, vil det være rimeligt, om landmændene og partierne her i folketinget accepterer en sådan solidaritetsfond. Det er naturligt i dansk arbejderbevægelse, at man er solidarisk, inden eller samtidig med at man beder samfundet om hjælp. Det bør være lige så naturligt for landbruget. Jeg havde helst set, at forslaget om en solidaritetsfond var til behandling i dag samtidig med det foreliggende regeringsforslag, men der kan være tekniske vanskeligheder – det vil jeg godt have, at landbrugsministeren svarer mig på. Uden en sådan solidaritet vil jeg være meget, meget betænkelig ved at stemme for forslaget, på trods af hvor stor sympati jeg i øvrigt har for det. Nu er det selvfølgelig ikke spor sikkert, at vore stemmer bliver udslagsgivende, men jeg synes som sagt, man bør forsøge at få et så bredt forlig om det her som overhovedet muligt.

Jeg havde sådan set håbet på at kunne undgå at snakke om fremskridtspartiet i denne sag, men hr. Halvgaard gør det umuligt. Jeg er ude af stand til at fatte, at hr. Halvgaard ikke kan se forskel på at lette jordskatterne for landbruget i almindelighed og så at hjælpe de mennesker, som står og trænger til pengene for øjeblikket. Jeg kan ikke forstå, hr. Halvgaard ikke kan se – det kan han måske også godt – at lettelse af jordskatterne er støtte til jorden, til korndyrkningen, det er en gevinst, der kan kapitaliseres og stikkes i lommen. Den har vi ikke meget lyst til at være med til. Dette her er ment som og virker forhåbentlig som en støtte

til det animalske brug, og der var nogenlunde enighed om i landbrugsudvalget, at det var det animalske brug, vi ønskede at støtte. Derfor tror jeg, alle andre end fremskridtspartiet vil erkende, at det er dårlige ideer, fremskridtspartiet kom med. Nu vil jeg for en gangs skyld bruge ordet: det er erhvervsskadelige ideer, det er ideer, som er dårlige for landets økonomi.

Jeg kan heller ikke tilbageholde nogle udtalelser om, hvorledes fremskridtspartiet har forsøgt at benytte denne situation. Jeg tænker på hr. Wambers opfordring til landmændene om at gå på socialkontoret og bruge bistandsloven. Lige da jeg hørte det, var jeg rørt og sagde: det var da godt, at fremskridtspartiet ville hjælpe disse mennesker. Hr. Wamberg fortalte sig vist ikke. Han sagde, man gjorde det for at ødelægge bistandsloven. Det var et bevidst forsøg på at bruge eller misbruge de tørkeramte landmænd til attack på bistandsloven. Jeg erindrer i hvert tilfælde ikke fra den korte tid, jeg har været herinde – nu vil jeg nødig bruge stærke ord – et så modbydeligt misbrug af en befolkningsgruppe i nød som det, hr. Wamberg her forsøgte.

Jeg skylder også et par ord om venstres forslag. Jeg vil godt være mildere, end man har været hidtil. Jeg synes ikke, man kan tale om overbudspolitik. Reelt kom venstre jo forud med sit forslag. Det må man simpelt hen erkende. Venstre tog initiativet, og selv om jeg nok støtter regeringspartiets forslag, vil jeg da godt sige tak til venstre. Det har måske presset på. Landbrugsministeren vil nok benægte det, men det kan da være, det har givet et lille skub, og det er da kun godt, hvis det er gået hurtigere af den grund.

Selve den tekniske idé med Nationalbanken er jeg såmænd ganske glad for. Det er slet ikke nogen dårlig idé. Og venstre var jo ikke i udvalget uvillig til at se på rentesatsen. Vi kan justere rentesatsen op og ned. Rentetilskuddet behøver ikke blive større. Med hensyn til de 750 mill. kr., så ved jeg ikke, hvordan venstres beregninger passer, men det kunne vi vel også snakke om i udvalget. Jeg havde ikke noget imod i udvalget at se på, om venstres teknik kunne anvendes samtidig med det andet. Jeg synes ikke, nogen af partierne skal låse sig alt for fast, det ville ikke være nogen nytte til.

Jeg vil godt bede om, at man går til udvalgsarbejdet med den indstilling, at dette er en sag, der haster; den skal gennemføres meget hurtigt.